

Dunajewski Henryk (Henri)

Ekonomista, profesor uniwersytetu. Ur. 21 września 1925 w Warszawie, zm. 12 grudnia 2010 w Antony pod Paryżem.

W lipcu 1940 deportowany przez NKWD z Białegostoku do obozu pracy przymusowej w czerepowieckich lasach na północ od Wołogdy (ZSRR) za odmowę przyjęcia obywatelstwa sowieckiego przez jego matkę. Zwolniony pod koniec lipca 1941, dzięki umowie Sikorski-Stalin. Żołnierz 1-szej Dyw. im. Tadeusza Kościuszki i uczestnik walk o wyzwolenie Pragi, Warszawy, Kołobrzegu i Berlina.

Po wojnie, studia prawno-ekonomiczne i ekonomiczne w Łodzi i w Warszawie. Magisterium z historii myśli ekonomicznej na Wydziale ekonomii Szkoły Głównej Służby Zagranicznej (1953), Doktorat nauk ekonomicznych (1957) oraz habilitacja (1964) na Uniwersytecie Warszawskim. Roczny staż naukowo-badawczy w Instytucie Ekonomii Stosowanej, pod dyrekcją Prof. François Perroux, w Ecole Pratique des Hautes Etudes w Paryżu oraz na Sorbonie (1957-58). Asystent, St. Asystent i Adjunkt w Zakładzie Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk (1953-1965) a następnie Docent habilitowany w Politechnice Warszawskiej (1965-69).

W wyniku wydarzeń majowych 1968 zostaje usunięty z uczelni, opuszcza Polskę we wrześniu 1969 i udaje się do Francji. Tutaj, w latach 1969-1972, prowadzi badania w Centre National de la Recherche Scientifique. Z początkiem 1973, w wyniku konkursu ogólnofrancuskiego, zostaje mianowany, przez Prezydenta Francji, Profesorem w Uniwersytecie Paul Cézanne d'Aix-Marseille. W ramach Faculté d'Economie Appliquée d'Aix-Marseille, zakłada Centrum badawcze ekonomii porównawczej i zostaje jego dyrektorem (1974-1991). Kieruje licznymi pracami doktorskimi. Wykłada teorię systemów gospodarczych, ekonometrii ze szczególnym uwzględnieniem stosowania programowania komputerowego. Przedmiotem znacznej części jego wykładów jest ewolucja struktur ekonomicznych i polityczno-ekonomicznych w krajach Europy Wschodniej. W 1975 inicjuje układ o współpracy naukowej z Uniwersytetem im. M. Kopernika w Toruniu. Dzięki temu układowi liczni asystenci i profesorowie polskiej uczelni mogą odbywać staże i wykładać w Uniwersytecie Paul Cézanne d'Aix-Marseille. Jest promotorem Doktoratu Honoris Causa, nadanego wice-premierowi Leszkowi Balcerowiczowi przez Faculté d'Economie Appliquée d'Aix-Marseille (Dekret Rządu francuskiego z 29 lipca 1991).

Dnia 1 października 1991 zostaje przeniesiony na emeryturę.

Jest autorem ponad 70 prac naukowych (książek, artykułów i esejów) opublikowanych w Polsce, we Francji, w USA i w Niemczech.

Honorowy Prezes Association pour Etudes Comparatives des Systèmes Est-Ouest (Francja). Członek: Association Française de Science Economique (Francja), Polskie Towarzystwo Historyczno-Literackie (Francja), Club d'Epistémologie (Francja).

Odznaczenia polskie: Krzyż Walecznych, Srebrny Krzyż Zasługi, liczne medale za udział w 2-giej wojnie światowej, Krzyż Deportowanych na Sybir.

Odznaczenia francuskie: Palmes Académiques, Croix du Combattant, Médaille de Reconnaissance de la Nation.

Formalną podstawą deportacji był Rozkaz NKWD ZSRR N° 001223 z 11 października 1939 o trybie deportacji antyradzieckich elementów.